

1960. évi 2. törvényerejű rendelet

a férjezett nők állampolgárságáról szóló, New-Yorkban, 1957. évi február hó 20. napján kelt nemzetközi egyezmény kihirdetéséről

(A Magyar Népköztársaság megerősítő okiratának letétele az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáranál, New-Yorkban, 1959. december 3-án megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a férjezett nők állampolgárságáról szóló, New-Yorkban, 1957. évi február hó 20. napján kelt nemzetközi egyezményt a jelen törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett nemzetközi egyezmény hivatalos magyar fordítása a következő:

„EGYEZMÉNY

a férjezett nők állampolgárságáról

A SZERZŐDŐ ÁLLAMOK,

FELISMERVE, hogy az állampolgársági törvények, illetőleg az állampolgársági gyakorlat összeütközései azokban a rendelkezésekben lelik gyökerüket, amelyek a nők állampolgárságának a házasság tényével való elvesztésére vagy megszerzésére, a házasság felbontására vagy a férj állampolgárságának a házasság tartama alatt történő megváltozására vonatkoznak.

FELISMERVE, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 15. cikkében az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése kimondta, hogy „Minden egyénnek joga van az állampolgárságra” és hogy „senkit önkényesen állampolgárságától, sem pedig attól a jogtól, hogy állampolgárságát megváltoztassa, megfosztani nem lehet”,

ATTÓL AZ ÓHAJTÓL VEZETTETVE, hogy együttműködjenek az Egyesült Nemzetek Szervezetével annak érdekében, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok általános tiszteletben tartása és figyelembevétele mindenki számára, nemre való tekintet nélkül, megvalósuljon

A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. Cikk

A Szerződő Államok megegyeznek abban, hogy sem a saját állampolgáraiknak külföldi állampolgárral való házasságkötése vagy az ilyen házasság felbontása, sem a férj állampolgárságának a házasság tartama alatt történő megváltozása önmagában nem lehet kihatással a feleség állampolgárságára.

II. Cikk

A Szerződő Államok megegyeznek abban, hogy az esetben, ha bármely állampolgárunk valamely más Állam állampolgárságát saját elhatározásából megszerzi, vagy pedig bármely állampolgárunk állampolgárságáról lemond, ez a tény nem akadályozza meg a szóban forgó állampolgár feleségét abban, hogy állampolgárságát megtartsa.

III. Cikk

1. § A Szerződő Államok megegyeznek abban, hogy az a külföldi állampolgárnő, aki bármely állampolgárunkkal házasságot kötött, kívánságára, különleges, kedvezményes honosítási eljárás útján nyerheti el férje állampolgárságát; mindazonáltal a szóban forgó állampolgárság elnyerése függővé tehető olyan korlátozásoktól, amelyeket az állam biztonsága vagy közrendje szükségessé tesz.

2. § A Szerződő Államok megegyeznek abban, hogy a jelen Egyezmény nem értelmezhető oly módon, hogy az kihatással lenne bármely olyan jogszabályra, vagy olyan bírói gyakorlatra, amely az állampolgárunkkal házasságot kötött külföldi állampolgárnő számára lehetővé teszi, hogy kérelmére férje állampolgárságát teljes joggal megszerezze.

IV. Cikk

1. § A jelen Egyezmény aláírásra és megerősítésre nyitva áll az Egyesült Nemzetek Szervezete minden Tagállamának, valamint minden más olyan Államnak, amely tagja vagy tagja lesz az Egyesült Nemzetek bármelyik szakosított intézményének vagy részese, illetve részese lesz a Nemzetközi Bíróság Szabályzatának és minden más olyan Államnak, amelyet erre az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése felhív.

2. § A jelen Egyezményt meg kell erősíteni és a megerősítő okiratokat az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáránál kell letenni.

V. Cikk

1. § A jelen egyezmény a IV. cikk 1. §-ban meghatározott valamennyi Állam számára csatlakozásra nyitva áll.

2. § A csatlakozás a csatlakozási okiratnak az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáránál való letétele útján történik.

VI. Cikk

1. § A jelen Egyezmény a hatodik megerősítő vagy csatlakozási okirat letételétől számított kilencvenedik napon lép hatályba.

2. § Minden olyan Állam számára, amely a hatodik megerősítő vagy csatlakozási okirat letétele után erősíti meg az Egyezményt vagy csatlakozik ahhoz, a jelen Egyezmény a megerősítő vagy a csatlakozási okiratnak az illető Állam által történő letételétől számított kilencvenedik napon lép hatályba.

VII. Cikk

1. § A jelen Egyezmény minden olyan önkormányzattal nem bíró, gyámság alatt álló, gyarmati vagy anyaországhoz nem tartozó más terület vonatkozásában alkalmazásra kerül, amely külkapcsolatainak viteléért valamely Szerződő Állam felelős; az érdekelt Szerződő Államnak, a jelen cikk 2. §-ában foglalt rendelkezések fenntartásával, az aláírással, megerősítéssel, vagy csatlakozással egyidejűleg nyilatkozatot kell tennie arra vonatkozóan, hogy a jelen Egyezmény mely anyaországhoz nem tartozó területre vagy területekre kerül az aláírás, megerősítés vagy csatlakozás következtében egyúttal alkalmazásra.

2. § Ha az állampolgárság tekintetében az anyaországhoz nem tartozó valamely terület nem tekintendő úgy, mint amely az anyaországgal egészet alkot, vagy ha ahhoz, hogy az Egyezmény a kérdéses terület vonatkozásában alkalmazásra kerüljön a Szerződő Állam vagy az anyaországhoz nem tartozó terület alkotmányos rendelkezései vagy gyakorlata értelmében e terület előzetes hozzájárulása szükséges, a kérdéses Szerződő Államnak törekednie kell arra, hogy az Egyezmény aláírásától számított tizenkét hónapon belül megszerezze az anyaországhoz nem tartozó terület szükséges hozzájárulását és mihamarabb ezt a hozzájárulást elnyerte, a Szerződő Állam köteles ezt az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárával közölni. Attól az időponttól kezdve, hogy a Főtitkár e közlést megkapta, az Egyezmény a közlésben foglalt területre vagy területekre alkalmazást nyer.

3. § A jelen cikk 2. §-ában említett tizenkét hónap elteltével, az érdekelt Szerződő Államok tájékoztatni fogják a Főtitkárt azokkal az anyaországhoz nem tartozó területekkel folytatott tanácskozásaik eredményéről, amelyek külkapcsolatainak viteléért felelősek és amelyek a jelen Egyezmény alkalmazásához nem járultak hozzá.

VIII. Cikk

1. § Az aláírással, megerősítéssel vagy csatlakozással egyidejűleg minden Állam fenntartást tehet a jelen Egyezmény bármely cikkével kapcsolatban, az I-II. Cikkeket kivéve.

2. § A jelen cikk 1. §-ának megfelelően tett fenntartások az Egyezmény kötelező jellegét a fenntartást tevő Állam és a többi Szerződő Állam viszonylatában nem érintik, kivéve azt a rendelkezést, illetve azokat a rendelkezéseket, amelyek a fenntartások tárgyát képezték. A Főtitkár a fenntartások szövegéről minden olyan Államot értesít, amely az Egyezménynek részese, vagy annak részesesévé válhat. Minden olyan Állam, amely részese az Egyezménynek, vagy annak részesesévé válhat, közölheti a Főtitkárrel, hogy a fenntartást tevő Állam viszonylatában nem tekinti magát az Egyezmény részesének. Ezt a közlést az Egyezményben részes államoknak a Főtitkár értesítésétől számított, azon államoknak pedig, amelyek később válnak az Egyezmény részesesévé, a megerősítő vagy csatlakozási okirat letételétől számított kilencven napon belül kell megtenniök. Ilyen közlés esetében az Egyezmény az illető Állam és a fenntartást tevő Állam között nem lép hatályba.

3. § Minden olyan Állam, amely a jelen cikk 1. §-nak megfelelően fenntartással élt, azokat, elfogadásuk után, bármely időpontban egészben vagy részben az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett értesítéssel visszavonhatja. Az értesítés a kézhezvétel időpontjában válik hatályossá.

IX. Cikk

1. § Minden Szerződő Állam az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához címzett írásbeli értesítéssel felmondhatja a jelen Egyezményt. A felmondás egy év leteltével válik hatályossá attól a naptól számítva, amikor az értesítést a Főtitkár átvette.

2. § A jelen Egyezmény hatályát veszti abban az időpontban, amikor egy olyan felmondás válik hatályossá, amely a felek számát hatnál kevesebbre csökkenti.

X. Cikk

A jelen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban két vagy több Szerződő Állam között felmerült olyan vitát, amelyet tárgyalások útján nem lehetett rendezni, a vitában érdekelt bármelyik fél kérésére, döntés céljából, a Nemzetközi Bíróság elé kell terjeszteni, feltéve, hogy az érdekelt Felek az elintézés egyéb módjában nem állapodtak meg.

XI. Cikk

Az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkára az Egyesült Nemzetek Szervezete minden tagállamát és minden a jelen Egyezmény IV. Cikkének 1. §-ában meghatározott nem-tagállamot értesíti.

- a) az aláírásokról és a megerősítő okiratokról a IV. Cikknek megfelelő letételéről;
- b) a csatlakozási okiratokról a V. Cikknek megfelelő letételéről;
- c) a jelen Egyezménynek a VI. Cikk értelmében való hatálybalépése időpontjáról;
- d) a VIII. Cikk alapján kézhez vett értesítésekről és közlésekről;
- e) a IX. Cikk 1. §-a alapján kézhez vett felmondásokról;
- f) az Egyezménynek a IX. Cikk 2. §-a alkalmazásából eredő megszűnéséről.

XII. Cikk

1. § A jelen Egyezményt, amelynek angol, francia, kínai, orosz és spanyol szövege egyaránt hiteles, az Egyesült Nemzetek Szervezete irattárában kell letenni.

2. § Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára az Egyesült Nemzetek Szervezete minden tagállamának és minden a IV. Cikk 1. §-ában meghatározott nem-tagállamnak meg fogja küldeni az Egyezmény hiteles másolatát.

Ennek hitelül a Kormányai által kellően meghatalmazott alulírottak a jelen Egyezményt, amelyet aláírásra New-Yorkban, ezerkilencszázötvenhét február huszadikán nyitottak meg, aláírták.”

3. § Az 1-2. §-okban említett nemzetközi egyezmény a Magyar Népköztársaságra nézve 1960. évi március hó 2. napján lép hatályba.